

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tartu Ringkonnakohus (Estonia) w dniu 3 stycznia 2013 r. — AS Baltic Agro przeciwko Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus

(Sprawa C-3/13)

(2013/C 63/23)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Tartu Ringkonnakohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AS Baltic Agro

Strona pozwana: Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus (urząd celny i podatkowy, wschodni okręg podatkowy i celny)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 661/2008 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że importer i pierwszy niezależny odbiorca we Wspólnocie muszą być zawsze jedną i tą samą osobą?
- 2) Czy art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 661/2008 w związku z decyzją Komisji nr 2008/577 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że zwolnienie z cła antydumpingowego obejmuje tylko takiego pierwszego niezależnego odbiorcę we Wspólnocie, który przed złożeniem zgłoszenia nie odprzedał jeszcze towaru podlegającego zgłoszeniu?
- 3) Czy art. 66 kodeksu celnego ustanowionego rozporządzeniem Rady nr 2913/92 ⁽³⁾ w związku z art. 251 rozporządzenia Komisji nr 2454/93 ⁽⁴⁾ i innymi przepisami proceduralnymi dotyczącymi późniejszych zmian zgłoszenia celnego należy interpretować w ten sposób, że jeżeli przy przywozie towaru w zgłoszeniu wpisano niewłaściwego odbiorcę, należy umożliwić unieważnienie zgłoszenia na wniosek również po zwolnieniu towaru i korektę zapisu odbiorcy, jeżeli w przypadku wpisania właściwego odbiorcy należałoby zastosować zwolnienie z cła przewidziane w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 661/2008, czy też w takich okolicznościach art. 220 ust. 2 lit. b) kodeksu celnego ustanowionego rozporządzeniem Rady nr 2913/92 należy interpretować w ten sposób, że organy celne nie są uprawnione do dokonania zaksięgowania retrospektywnego?
- 4) Czy w przypadku odpowiedzi przeczącej na obie alternatywy pytania c) należy uznać, iż jest zgodne z art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 28 ust. 1 i art. 31 Traktatu ustanawiającego Unię Europejską, że art. 66 kodeksu celnego ustanowionego rozporządzeniem

Rady nr 2913/92 w związku z art. 251 rozporządzenia Komisji nr 2454/93 i innymi przepisami proceduralnymi dotyczącymi późniejszych zmian zgłoszenia celnego nie zezwala na unieważnienie zgłoszenia na wniosek również po zwolnieniu towaru ani na korektę zapisu odbiorcy, jeżeli w przypadku wpisania właściwego odbiorcy należałoby zastosować zwolnienie z cła przewidziane w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 661/2008?

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 661/2008 z dnia 8 lipca 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 185, s. 1).
- (2) Decyzja Komisji 2008/577/WE z dnia 4 lipca 2008 r. przyjmująca zobowiązania oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji i z Ukrainy (Dz.U. L 185, s. 43).
- (3) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1).
- (4) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii

(Sprawa C-8/13)

(2013/C 63/24)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Kukovec, P. Hetsch i O. Beynet)

Strona pozwana: Republika Słowenii

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie ustanawiając wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu dokonania transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE ⁽¹⁾ z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE ⁽²⁾, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Republika Słowenii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 49 ust. 1 wskazanej dyrektywy.